రసాభాసం

శ్రీ ధరణికోట శ్రీనివాసులు

సాయంకాలపు చల్లగాలిలో తిరిగి వచ్చి అప్పుడే కాళ్లు మొహం కడుక్కొని టేబిలువద్ద కూర్చున్నాను. చిందరవందరగా పడివున్న పుస్తకాలల్లో జంధ్యాలవారి పుస్తకం చేతికి దొరికింది. చదవడం మొదలెట్టాను.

"అది రమణీయ పుష్పవన
మావన మందొక మేడ,
మేడపై నది యొక మారుమూలగది
ఆగదితల్పులు తీసి
మెల్లగా పదునయిదేండ్ల
యీడుగల బాలిక, పోలిక
రాచపిల్ల, జంకొదవెడి కాళ్ళతోడ
దిగుచున్నది క్రిందికి మెట్లుమీదు
గన్."

హోయి.. హోయి.. కమ్మని కవిత్వం... ద్రాక్షాపాకం.

"కన్నియలాగె వాలకము
కన్పడుచున్నది...కాదు కాదు
ఆ చిన్ని గులాబిలేత
అరచేతులలో..."

"యేమిటో ప్రణయగానం - వయస్సు పైనబడ్డకొద్ది చాలా బాగా తయారవుతున్నారే"అని అంతరాయం కలిగించింది మా కనకం మరో ప్రపంచంలోవున్న నాకు. "ఈ శృంగారం వదిలి యే భాగవతమో రామాయణమో చదువుకో గూడదూ?" యెంతసేపూ ఈ ఆడవాళ్ళ వర్ణనలేనా.

"ఇది శృంగారంకాదు కనకం. పిల్లలు గలవారి హృదయాన్ని ద్రవింపచేసే ఓ ఘట్టం. చూడు పాపం ఆ కుంతీదేవి.

దొరలు నానందబాష్పాలో,
దుఃఖబాష్పములో గాని
యవి గుర్తుబట్టలేము,
రాలుచున్నవి ఆమె నేత్రాల
నుండి, బాలకుని ముద్దు
చెక్కిళ్ళమీద."

ఆహాహా...ఆహాహా...

"అయ్యో! అదేమిటండీ కళ్ళు తేలగిలవేస్తున్నారేం?" అంది కనకం.

"చూడు కనకం! ఆ కుంతీకుమారి ఆ కసికందును..."

"సరి ఈ వైరాగ్యం, వ్యాఖ్యానాలకేంగాని, భోజనం చేతురు లేవండి" అంది కనకం.

"వెధవభోజనం వుందువూ కనకం! యెప్పుడూ తిండి యావేనా!" అన్నాను నేను.

"నాన్నాగూ. నాకు ఆకలేస్తోంది. లేవండి భోంచేద్దాం" అన్నాడు కుమార్.

"సరే పద" అంటూ కుర్చీ మీదనుంచి తువ్వాలు తీసి భుజంమీద వేసుకున్నా. గోడ గడియారపు ముండ్లు యెనిమిదిగంటల నలువది నిమిషాలు చూపిస్తున్నాయి.

"అంటే యిరువయి నిమిషాల ముందుగానే తింటున్నామన్నమాట యివ్వాళ్ళ" అన్నాను నేను.

"అవును"అని అందుకుందికనకం, "కాని మన భోజనం యెప్పుడూ ఆకలినిబట్టి వుండాలి కాని గడియారపు ముండ్లనుబట్టి వుండకూడదు" అంటూ గర్వంగా నా మొహం చూచింది.

"నాన్నారూ! గడియారం ఆగినట్టుంది" అన్నాడు కుమార్.

"వధవ గడియారం. యెప్పుడూ ఇంతే" అని రిమార్కు చేసింది కనకం.

"ఓ రిస్టువాచి కొనుక్కోకూడదూ నాన్నారూ మీరు?" అన్నాడు కుమార్.

"నా కెందుకయ్యా వాచి? యింట్లో టైంపీసులో తొమ్మిదిన్నరయితే ఆఫీసు తోవ, ఆఫీసు గడియారంలో నాలుగున్నరైతే యింటితోవ. ఈమధ్య యెన్నిగంటలైతే యెవరికి కావాలి; కాకపోతే యెవరికి కావాలి?" అన్నాను నేను. "అయినా యే వందో రెండువందలో కావాలి. యెందుకొచ్చినట్టు ఈ రోజుల్లో. యేదైనా మంచివిషయంలో ఖర్చుచేసినా బావుంటుంది."

"అయితే నాన్నారూ! నాకో బైస్కిలు కొనిపెట్టండి. స్కూలుకు నడువలేకుండా వున్నాను" అన్నాడు కుమార్.

"అప్పుడే యేం బైస్కిలయ్యా - చిన్నతనం. ముక్కుపచ్చలన్నా ఆరలేదు. పట్టుమని పదేళ్ళు లేవు యిప్పటినుంచీ సైకిలుతొక్కితే ఆ కాస్తా పనికిరాకుండా అయిపోతావు" అన్నాను నేను.

కనకం కూర్చుంది. "పోనియ్యండు. బైస్కిలూ వద్దు. మీకు వాచి వద్దు. నాకు రెండు శిల్కుచీరలు కొనిపెట్టండి"అంటూ నవ్వుమొహం పెట్టింది.

వ్యవహారం పొత్తులో పడిపోయింది. ఉపాయంగా తప్పించుకోవడానికి ప్రయత్నించాను. బుర్రలో ఓ ఉపాయం దొర్లింది.

"మన ముగ్గురికి అవసరమయ్యేది, అందరికీ సంతోషంగావుండేది తెచ్చుకుందాం. యే తగువు వుండదు. అవునా కనకం?" అన్నాను నేను.

"అవును నాన్నారూ! అవును" అన్నాడు కుమార్, చేటంత మొహం చేసుకుని. కుర్చీలోంచి దిగి చంకలు కొడ్తూ, నాలుగుసార్లు యెగిరి, దుమికి, మళ్ళీ కూర్చున్నాడు.

కనకం మొహంగూడా వికసించింది. "అయినా మన ముగ్గురికీ ఉపయోగమయ్యేది యేముంటుందండీ—వుందండి చెప్తాను. చెప్పమన్నారా? చెప్తే తప్పకుండా తెస్తారా?" అంది కనకం.

"తప్పకుండా తెస్తాను, చెప్పచూద్దాం" అని హామీ యిచ్చాను గంభీరంగా బల్లగుద్దుతూ.

"పనక్కిపోతే నామీద ఒట్టు...మీకు యెన్నోసార్లు గూడా చెప్పాను. నీళ్లు కాచుకోవడానికి ఓ కప్పెర కావాలండీ. మంటికుండలో నీళ్లు కాచలేక చస్తున్నాను. అందరికీ వేడినీళ్లు దొరుకుతాయి హాయిగా" అని ముగించింది తను అడిగిన వరాన్ని కనకం.

"వద్దు నాన్నారూ! వద్దు. వెధవ కప్పెర – వద్దు...రేడియో తెచ్చుకుందాం. హాయిగా రోజూ పాటలు, వార్తలు, వుపన్యాసాలు వినొచ్చు" అన్నాడు కుమార్.

"బాగా చెప్పావు కుమార్. వయస్సులో చిన్నవాడివైతే మాత్రం యేమి? బుద్ధికి బృహస్పతివి. చూశావా కనకం. వాడి బుద్ధి యెలాగ వికసించిందో! నీ బుర్ర ఆ మాత్రం పనిచేసిందా చెప్పు, వంటింటి పొగలో బూజుపట్టిన నీ బుర్ర యింకేం పనిచేస్తుంది" అన్నాను నేను దీర్ఘంగా

న్యాసవదుల్తూ యెదో పరిశోధించి ఓ నిర్ణయానికి వచ్చినట్టు.

కాటుకకళ్లతో మిల మిల లాడుతూ వున్న మా కనకం మొహం ఆ పాటున్నే కళలు తప్పడం మొదలెట్టింది. కుర్చీలోంచి లేచిపోతూ "కాదుమరీ, వున్నదివున్నట్టు అంటె! యింట్లో సరిగ్గా సామానులు లేవుగాని రేడియోలు తెచ్చుకుంటారట... యెవ్వరయినా వింటే నవ్విపోతారు. లెండి తిండి తిందురుగాని.. కుమార్! లేవక యింకా కూర్చున్నావేం పోతులాగ. లేచి కాళ్లు చేతులు కడుక్కో... వెధవ వుపన్యాసాలూను నీవూను." అంటూ వురిమి చూచింది కనకం, కొడుకుని.

"వుపన్యాసా లేమిటమ్మా నీ చాదస్తం కాకపోతే! "ప్రపంచమంతా ముందుకు నడుస్తూవుంటే నీవు వెనక్కి పోతున్నావే మమ్మా యింకా, పాతకాలపు మనిషివి కాకపోతే..."

కనకం తాచుపాములాగు లేచింది. "వెధవాయె. జానెడు లేవు, నీవూ చెప్పే వాడివేనా నాకు?" అంది.

ఫెళ్లుమని చప్పుడయింది. వెనక్కి తిరిగి దిగులుగా చూచా. కుమార్ చెంపపై చెయి నిమురుకుంటున్నాడు. వాడి కళ్ళలోంచి నీటిచుక్కలు రాలుతున్నాయి.

"ఏమిటా దుడుకుతనం, కనకం వాణ్ణి అన్యాయంగా కొట్టావు?" అని గద్దించాను.

"మహ బాగా చెప్పారులెండి. ఈ వెధవాయికూడా నన్ను అనేవాడయినాడండీ. అసలు ఈ యింట్లో నే నొక్కర్తె నేనా అనాగరీకురాల్ని...అంతా హేళన చేసేవాళ్ళేనా" అంటూ కంట నీరు పెట్టుకుంది కనకం.

'నీవేది చేసినా ఒప్పుకుంటా కాని పిల్లణ్ణికొట్టే మాత్రం ఒప్పుకోను సుమా" అన్నాను నేను.

"యిలాగా అని అని వాణ్ణి యింతవాణ్ణి చేశారు. అసలు వాడు పాడవుతున్నాడంటె మీవల్లనే, తెలిసిందా!" అంది కనకం.

"కాదు కనకం, వాడు పాడయినాడనే నీవు అంటే, నీవల్ల అయినాడనేఅంటాను. నేను వాణ్ణి యెప్పుడు మందలించినా వెనుకేసుకొచ్చి వాడితరఫున వాదించేదానివి గదూ. నీ పాఠం నీకే వొప్పచెప్తున్నాడు. తప్పేముంది?" అన్నాను.

"అవును. నేను యేది చేసినా ఓ తప్పు అవుతుంది. దానికి యేదో అతీతంగా కల్పించి కొండంతచేసి చెప్తారు. నా ఖర్మం అలాగుంది" అని కన్నీరొత్తుకుంటూ కూర్చుంది కనకం.

ఇహ చాలులెండి సరసాలు; అన్నట్టుగా నన్ను నామంచం ఆహ్వానించింది. మంచంమీద మేనువాల్చి ముసుగు పెట్టాను.

చలిగాలి హోరున వీస్తోంది. కనకం సన్నగా వక్కివక్కి యేడుస్తూవున్న కిసుక్కులు అప్పుడప్పుడు గాలితెరలు నా చెవులకు తీసుకొస్తున్నాయి...కునుకుపట్టూవుంది.

"మా నాయనకదూ! కాస్త అన్నం తిందువులే. కమ్మటి పెరుగు వేస్తాను. యింట్లో యెవరికి కోపమొచ్చినా నీ మీదినుంచే పోతుంది." అనే కనకంమాటలు వినబడ్తున్నాయి. యేడుపుస్వరంగూడా హెచ్చుస్థాయికి వస్తూవుంది.

ముసుగుతీసి చూశాను. కొడుకు మంచంమీద కూర్చొని కనకం వాడితల నిమురుతూ బతిమాలుతూవుంది.

మళ్ళీ ముసుగు పెట్టాను. అప్పటి పద్యం బుర్రలో మళ్ళీ దొర్లింది.

"దొరలు నానందబాష్పాలో దుఃఖబాష్పములో గాని....రాలుచున్నవి.....బాలకుని ముద్దుచెక్కిళ్ళమీద.'

అని గట్టిగా ముసుగులో నే మూలిగాను.

"చాల్లెండి కవిత్వం, కయ్యంవరకు తెచ్చింది...లేచి కాళ్లు కడుక్కుందురూ వడ్డిస్తాను" అంటూ వంటింట్లోకి నడిచింది కనకం. ★

ఈ నెల అతిసులభముగా పూర్తిచేసి గెలవండి!

* ఆధారములతోపాటు బ్రాకెట్లలో పజిలు పూర్తిచేయుటకు కొన్ని పదములు మేమే యిచ్చినాము. ఈ పజిలు కీ సొల్యూషన్ మేము బ్రాకెట్లలో యిచ్చిన పదములతోనే తయారైనది!

గెలవండి గ్యారంటీ బహుమతులు **Rs. 900** రూ. 400 రైటు, 200 ఒక తప్పు, రూ. 150 రెండుతప్పుల, రూ. 100 మూడు తప్పుల ఆన్సర్లు పంపినవారికి, రూ. 50 మెరిట్ బహుమతులు !!

శ్రీనివాస్ పజిల్ నెం. 3 ముగింపు తేదీ 30-8-52

* కీసొల్యూషన్ డిస్ట్రిక్టు కో-ఆపరేటివ్ సెంట్రల్ బ్యాంకిలో డిపాజిట్ చేయబడినది.
ప్రవేశరుసుము: యీపాయికి రెండుకూపన్లు. రూ. 2-0-0 లకు 6 కూపన్లు చొ|| పంపాలి.

నిఘంటువు: శబ్దార్థ చంద్రిక ఆధారములు: అన్నీ అడ్డముమాత్రమే

1. విష్ణువు. (శ్రీకాంతుడు, శ్రీమంతుడు.)
2 ప్రజలకు ఇదిచాలా అవసరమయినది. (తెల్లము, అల్లము, బెల్లము)
3. బుద్ధిపూర్వకముగా దీనిని ఎవరునూ కోరరు. (మరణము, నరకము)
4. ప్రజోపయోగమునకై సృష్టించబడినది. (తరుణి, తరువు, తరణి)
5. ఇది చేయుటలో జాగ్రత్తఅవసరము (ఉపవాసము, సహవాసము)
6 చెడుకలలుకన్న పిల్లలకు ఇది వస్తుంది (ఏడుపు, జేడుపు)
7. ఈశ్వరుడు (కాలకంఠుడు, నీలకంఠుడు)
8. దీనిని పట్టుకొనుట చాలకష్టము (పక్షి, పద్మ, పద్మ.)
9. ఇట్టివాడు తమకు భర్తగా కావలెనని కన్యలు కోరుదురు. (ఐలుడు, బలుడు, శీలుడు)

1 శ్రీ		తు	డు	
2	ల్ల	ము		
3	ర		ము	
4 త				
5		వా	స	ము
6	డు	పు		
7	ల	కం	ఠు	డు
8 ప				
9	లు	డు		

నిబంధనలు: ఎన్నికూపనులైననూ చక్కగా సిరాతో వ్రాసిపంపాలి రుసుము మనిఆర్డరు ద్వారాగాని, క్రాస్ చేయని పోస్టల్ ఆర్డరుద్వారాగాని పంపవలెను కీసొల్యూషను 7-9-52 ఆంధ్రపత్రిక డైలీలో ప్రకటించబడును పోటీదారులకు పూర్తిఫలితములు. 10-9-52 నాడు పంపబడును. ఫలితములకు 6 కాని బిళ్ళలు తప్పక పంపవలెను.

Manager: **SRINIVAS PUZZLES,**
Jagannaikpuram, KAKINADA.